

Gazeta Uczelniana

Miesięcznik informacyjny Akademii Medycznej im. Piastów Śląskich ♦ rok XVI ♦ nr 11 (157) wrzesień 2010 ♦ ISSN 1429-5822

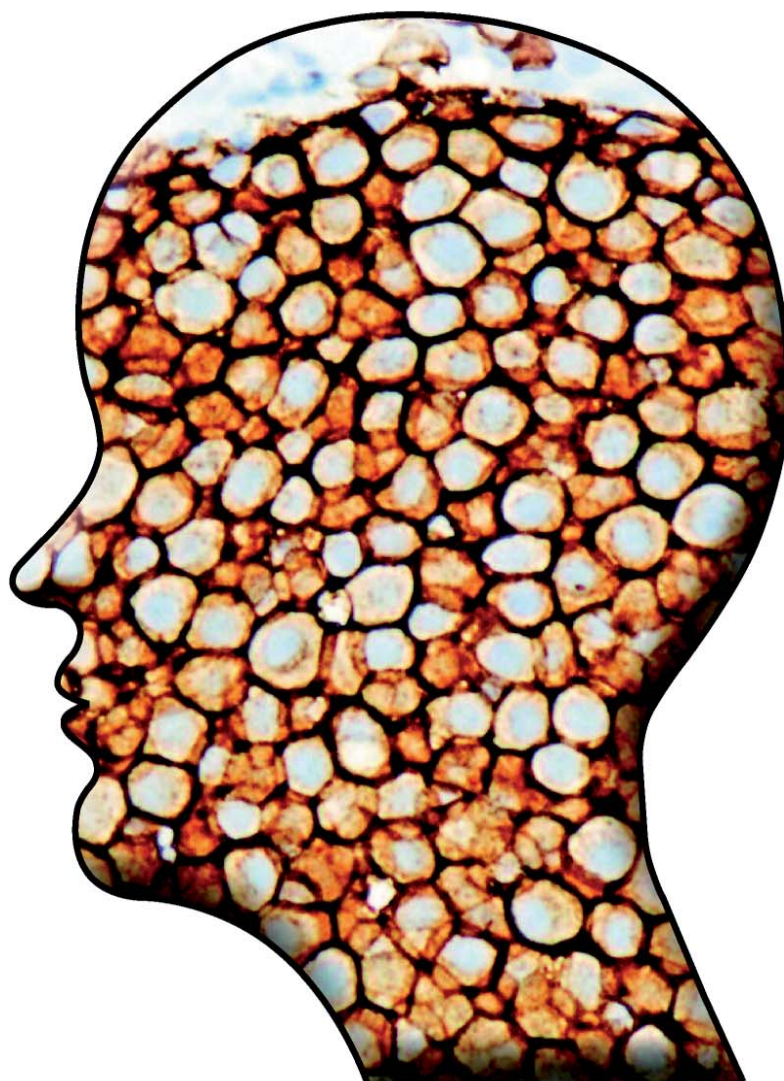

Chór Kameralny Akademii Medycznej we Wrocławiu

W numerze:

- ♦ Spór profesorów zakończony
- ♦ Nowatorska operacja w Klinice Neurochirurgii i goście z Anglii
- ♦ Oświadczenie JM Rektora
- ♦ 40 lat minęło... (1970–2010)

44 Zjazd Polskiego Towarzystwa Histochemików i Cytochemików

Wojanów, 13-15 września 2010

www.histochemia.org/2010

JERZY RUDNICKI – PRZEPROSINY

Dr hab. Jerzy Rudnicki, prof. nadzw. przeprasza prof. dr hab. Mariana Gabryśa za to, że w dniu 20 października 2006 we Wrocławiu pomówił publicznie Mariana Gabryśa o to, że budził chorą uśpioną do zabiegu, aby zrobić na złość innemu kierownikowi Kliniki, czym spowodował utratę zaufania pracodawcy i innych lekarzy potrzebnego dla zajmowanego stanowiska Kierownika II Katedry Ginekologii i Położnictwa oraz Kierownika Kliniki Ginekologii i naraził na utratę zaufania pacjentów potrzebnego do wykonywania zawodu lekarza.

Arkadiusz Förster

Spór profesorów zakończony

Prawie cztery lata trwało sądowe wyjaśnianie zarzutów, jakie dr hab. Jerzy Rudnicki, prof. nadzw. postawił prof. dr. hab. Marianowi Gabryśowi. Ostateczny wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu jednoznacznie oddalił zarzuty prof. Rudnickiego i inne podtrzymał.

Swoją poczynając sprawa miała na posiedzeniu Rady Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej we Wrocławiu w dniu 20 października 2006 roku. Toczyła się wtedy dyskusja na temat ewentualnego połączenia klinik ginekologicznych. Dr hab. Jerzy Rudnicki, prof. nadzw. obrazując sytuację, stwierdził, że przy ul. Dyrekcyjnej

jeden kierownik Kliniki na złość drugiemu odwoływał lekarzy z dyżuru, pozostawiając pacjentów bez opieki; budził chorą uśpioną do zabiegu, aby zrobić na złość innemu kierownikowi Kliniki; a w kwestii odwoływania lekarzy z dyżuru była prowadzona sprawa przez rzecznika dyscyplinarnego Akademii Medycznej.

Najpierw Sąd Rejonowy we Wrocławiu zawyrokował, a następnie Sąd Okręgowy we Wrocławiu utrzymał jego wyrok w mocy, że „odnosząc się do pierwszego zarzutu, tj. odwołania lekarzy z dyżuru, w ocenie Sądu stwierdzić należy, że taka sytuacja miała miejsce (...) i bez wątpienia

Marian Gabryś sam wydał lekarzom polecenie opuszczenia szpitala (...) Z tego też względu Sąd wskazał, że zarzut ten polegał na prawdzie”.

Nie znalazł natomiast oparcia w materiale dowodowym zarzut celowego wybudzania pacjentki uśpionej do zabiegu, aby zrobić na złość innemu kierownikowi Kliniki. Zarzut ten Sąd uznał za niesłuszny i dlatego nakazał dr. hab. Jerzemu Rudnickiemu, prof. nadzw., przeprosić zarówno na głównej stronie internetowej Akademii Medycznej we Wrocławiu, jak i na pierwszej stronie Gazety Uczelnianej oraz na najbliższej Radzie Wydziału Lekarskiego AM.

Nowatorska operacja w Klinice Neurochirurgii i goście z Anglii

W dniach 17.06.–20.06.2010 r. Klinikę Neurochirurgii wrocławskiej Akademii Medycznej odwiedzili prof. Geoffrey Raisman oraz jego współpracownicy – Daging Li, Ying Li i David Warner ze Spinal Repair Unit of the Institute of Neurology University College London. Uczestniczyli jako obserwatorzy w nowatorskiej operacji transplantacji autogenicznych glejowych komórek węchowych do rdzenia kręgowego pacjenta z jego całkowitym urazowym uszkodzeniem.

Profesor Geoffrey Raisman, Daging Li i Ying Li są znanymi na świecie naukowcami zajmującymi się od wielu lat problematyką badań procesów neuroregeneracji, a w szczególności badaniami neurotroficznymi właściwości glejowych komórek węchowych. Prof. Raisman jest pierwszym naukowcem, który w 1985 r. opisał unikatowe właściwości komór-

rek gleju węchowego do stymulacji regeneracji w ośrodkowym układzie nerwowym. Goście z Anglii byli obserwatorami nowatorskiej operacji transplantacji autogenicznych glejowych komórek węchowych do rdzenia kręgowego pacjenta z jego całkowitym urazowym uszkodzeniem.

Prof. Geoffrey Raisman oraz jego najbliżsi współpracownicy, którzy brali udział w operacjach, bardzo wysoko ocenili założenia i jakość prowadzonej przez zespół wrocławskich klinicystów eksperymentalnej metody terapeutycznej. Wynikiem tej bardzo wysokiej oceny jest otrzymanie od prof. Raismana i jego zespołu propozycji nawiązania ścisłej współpracy naukowej w dalszych badaniach nad możliwością wywołania funkcjonalnej regeneracji rdzenia kręgowego za pomocą komórek gleju węchowego. Podsumowując swoją wizytę we Wrocławiu, w liście do

dr. Pawła Tabakowa z Kliniki Neurochirurgii prof. Raisman napisał:

I am really grateful to you, your colleagues and your chairman for the very kind and lavish hospitality, and for letting me share in the excitement of the transplantation. Most important I think this visit gave us a chance to get to understand each other as people. In my experience it is rare to find such a close connection and personal chemistry, and I greatly value it. It comes at a very important time for our field. I think your clinical protocol is the most perfect, and I think it will be the way forward for OEC transplantation.

Zespół lekarzy pod kierunkiem prof. dr. hab. Włodzimierza Jarmundowicza zamierza kontynuować badania nad możliwością wywołania funkcjonalnej regeneracji rdzenia kręgowego.

– Jesteśmy przekonani, że jest możliwe uzyskanie u pacjentów z porażeniem kończyn po urazie rdzenia kręgowego takiego powrotu funkcji neurologicznej, który byłby w stanie zapewnić im samodzielne poruszanie się – mówi prof. Jarmundowicz.

Koordynator badania klinicznego, dr n. med. Paweł Tabakow stwierdził – Jest to jednak kwestia ustalenia optymalnego źródła pozyskiwania komórek gleju węchowego u człowieka, optymalizacji techniki dordzeniowej transplantacji tych komórek oraz ustalenia właściwego okna terapeutycznego dla tej terapii komórkowej.

Profesor Jarmundowicz zwrócił również uwagę, że prowadzone przez jego zespół badania naukowe łączą

Od strony lewej stoją kolejno: lek. Marcin Czyż, dr Daging Li, dr Ying Li, dr Paweł Tabakow, prof. Geoffrey Raisman, prof. Włodzimierz Jarmundowicz, dr Bogdan Czapiga

się z kierunkiem przyszłego rozwoju naukowego Akademii Medycznej, jakim jest utworzenie we Wrocławiu Ośrodka Medycyny Regeneracyjnej.

Katedra i Klinika Neurochirurgii Akademii Medycznej we Wrocławiu prowadzi od 2003 roku, we współpracy z Instytutem Immunologii i Terapii Doświadczalnej Polskiej Akademii Nauk we Wrocławiu oraz Zakładem Rehabilitacji Leczniczej w Urazach i Chorobach kręgosłupa „Akson” we Wrocławiu, badania nad możliwością uzyskania funkcjonalnej regeneracji ośrodkowego układu nerwowego u pacjentów, u których doszło do trwałego uszkodzenia włókien istoty białej. Zespołem kieruje prof. dr hab. Włodzimierz Jarmundowicz, Kierownik Kliniki Neurochirurgii AM. Głównym przedmiotem zainteresowań naukowych i klinicznych Zespołu jest problem leczenia ciężkich uszkodzeń rdzenia kręgowego u ludzi za pomocą autogenicznej transplantacji komórek gleju węchowego. Zespół przeprowadził dotychczas

wiele badań przedklinicznych *in vitro* (modele hodowli komórkowych glejowych komórek węchowych) oraz *in vivo* (badania możliwości pozyskania glejowych komórek węchowych z różnych źródeł), m.in. w ramach prowadzonego w latach 2004–2008 grantu Komisji Badań Naukowych. Zwieńczeniem prowadzonych badań przedklinicznych było rozpoczęcie badania klinicznego I fazy i przeprowadzenie w czerwcu oraz w sierpniu 2008 roku 2 operacji transplantacji autogenicznych komórek gleju węchowego pozyskanych z błony węchowej u pacjentów, którzy doznali na skutek urazu całkowitego uszkodzenia piersiowego rdzenia kręgowego. Były to pierwsze tego typu operacje neurotransplantologiczne przeprowadzone w Polsce oraz jedne z nielicznych na świecie. Roczna obserwacja obu zoperowanych pacjentów wskazuje, że zastosowana terapia komórkowa jest bezpieczna oraz wpływa istotnie na poprawę stanu neurologicznego pacjentów.

Skład Zespołu do Badań nad Neuroregeneracją

Kierownik Zespołu: prof. dr hab. Włodzimierz Jarmundowicz, kierownik Katedry i Kliniki Neurochirurgii AM we Wrocławiu

Koordynator badania: dr n. med. Paweł Tabakow, adiunkt Kliniki Neurochirurgii AM we Wrocławiu

Lekarze z Kliniki Neurochirurgii AM: dr n. med. Bogdan Czapiga, adiunkt, lek. med. Marcin Czyż, doktorant, lek. med. Dariusz Szarek, doktorant

Lekarze z Instytutu Immunologii i Terapii Doświadczalnej PAN biorący udział w badaniu: dr n. biol. lek. Ryszard Dzybrodzki, Laboratorium Bakteriofagowe, dr n. med. Wojciech Fortuna, Laboratorium Bakteriofagowe oraz Klinika Neurologii AM we Wrocławiu, prof. dr hab. Andrzej Górski, kierownik Laboratorium Bakteriofagowego

Inni współpracownicy: mgr Stefan Okurowski, kierownik Zakładu Rehabilitacji Leczniczej w Urazach i Chorobach Kręgosłupa „Akson” we Wrocławiu, prof. dr hab. Juliusz Huber, kierownik Zakładu Patofizjologii Narządów Ruchu Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu, lek. med. Paweł Szweczyk, Zakład Radiologii Ogólnej, Interwencyjnej i Neuroradiologii Akademii Medycznej we Wrocławiu

Oświadczenie

Po raz kolejny i niezmiennie oświadczam, że nigdy nie popełniłem plagiatu.

Ze spokojem oczekuję na zakończenie toczącego się postępowania wyjaśniającego prowadzonego zgodnie z procedurą przez organa powołane do tego z mocy prawa.

Jestem przekonany, że podobnie jak uprzednio postępowanie prowadzone w sprawie przez rzecznika dyscyplinarnego powołanego przez Ministerstwo Zdrowia oddali zarzuty stawiane mi przez byłych pracowników Uczelni.

W oparciu o wyniki postępowań wyjaśniających podejmę właściwe kroki na drodze prawnej w stosunku od osób naruszających obecnie moje dobre imię.

Mimo negatywnej kampanii prowadzonej przez moich adwersarzy i wbrew ich intencjom, będę kontynuował niezbędne dla przyszłości Uczelni reformy.

prof. dr hab. Ryszard Andrzejak

Zespół do spraw Etyki w Nauce
przy Ministrze Nauki i Szkolnictwa Wyższego
Warszawa, 20 lipca 2010

Sprawozdanie z wyników podjętego przez Zespół dochodzenia w sprawie zarzutu plagiatu pod adresem prof. Ryszarda Andrzejaka

Szanowna Pani
Profesor Barbara Kudrycka
Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Szanowna Pani Minister

Uprzejmie informuję, że na podstawie § 5 ust. 2 zarządzenia nr 38 Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 6 lipca 2009 w sprawie powołania Zespołu do Spraw Etyki w Nauce, przekazuję Pani Minister stanowisko Zespołu w sprawie dotyczącej podejrzenia popełnienia plagiatu w rozprawie habilitacyjnej prof. Ryszarda Andrzejaka, rektora Akademii Medycznej we Wrocławiu. Poniżej przedstawiam wyciąg z zamówionych przez Ministerstwo na wniosek Zespołu opinii ekspertów, następnie zaś konkluduję, do której Zespół doszedł na posiedzeniu w dniu 7 lipca b.r.

Powołani dwaj eksperci, reprezentujący dziedzinę medycyny, do której należy wspomniana rozprawa, poczynili następujące ustalenia.

1. Już przed wszczęciem przewodu habilitacyjnego Ryszarda Andrzejaka, jeden z członków komisji zwrócił uwagę, że część rozprawy stanowi umyślne zapożyczenie (plagiat) z dwóch utworów: tj. rozprawy habilitacyjnej Witolda Zatońskiego z r. 1979 oraz rozprawy doktorskiej Jolanty Antoniewicz z r. 1986.
2. Nie ma żadnych wątpliwości, że Ryszard Andrzejak przepisał dane liczbowe z pracy habilitacyjnej Witolda Zatońskiego z Tabeli 1 umieszczając je w Tabeli 1 swojej pracy habilitacyjnej, uzupełniając je o dane liczbowe – nota bene te dwa ostatnie parametry opisując błędnym mianem.
3. Wynika stąd, że albo grupa kontrolna nie spełniała warunków stawianych tego typu badaniom lub, co jest bardziej prawdopodobne z niewiadomych przyczyn do analizy prób pochodzących od osób badanych stosowano „zastrzone” kryteria postępowania analitycznego.
4. Ryszard Andrzejak przepisał znaczną większość danych liczbowych z pracy habilitacyjnej Witolda Zatońskiego, po drugie przepisując wartość liczbową 2,3-DPG „popełnił błąd” obdarzając ją mianem innym niż to, które figuruje w pracy WZ.
5. Niewłaściwie dobrana grupa kontrolna uniemożliwiła wyciągnięcie poprawnych wniosków.
6. Nie znalazłem żadnej publikacji R. Andrzejaka, w której można by odnaleźć dane zawarte w rozprawie, jest on współautorem kilkujazdowych komunikatów.
7. Omawiana praca habilitacyjna nie wnosi żadnych nowych faktów do wiedzy z zakresu toksykologii klinicznej. Jest ona kompilacją znanych faktów, a te które przedstawia R. Andrzejak jako swoje osiągnięcia są zbiorem danych liczbowych, których wiarygodność jest bardzo znikoma; Nie dostrzegłem w publikacji wyników oznaczeń dysmutazy, chociaż metoda oznaczania tego enzymu została wymieniona w rozdziale: „Metody badań”.
8. Część wyników [...] jest wzięte z rozprawy doktorskiej dr Antonowicz [...] Badanie II zostało jakoby wykonane w 3 lata później po badaniu I. W rzeczywistości są to wyniki wzięte w całości z Tab.6 pracy doktorskiej dr Antonowicz. Tu ma miejsce więc przekłamanie zapożyczenia.

2

Zespół do spraw Etyki w Nauce – sprawa zarzutu o plagiat w rozprawie habilitacyjnej

Z kolei powołany ekspert od prawa autorskiego uznał, co następuje.

1. Wydaje się, że znaczne podobieństwo z tekstem J. Antonowicz nie jest przypadkowe i wynika z wykorzystania tekstu (o charakterze twórczym) jej autorstwa, w tym przypadku mamy do czynienia z naruszeniem prawa autorskiego.
2. Znaczny fragment (kilkustronicowy) o charakterze twórczym został wprost przejęty (z bardzo małymi zmianami stylistycznymi) z opracowania J. Antonowicz-Juchniewicz; w tym zakresie naruszenie prawa autorskiego wydaje się oczywiste. Zbieżność ta jest na tyle istotna (niemalże całkowita), że trudno kwalifikować ją w kategorii przypadkowej, będącej wynikiem samodzielnej pracy Prof. R. Andrzejaka.
3. W oparciu o stwierdzone zapożyczenia wyników badań doświadczalnych wydaje się, że w tym zakresie rozprawa prof. R. Andrzejaka nie spełnia kryteriów rzetelności naukowej. Przypisanie sobie cudzych wyników badań naukowych stanowi naruszenie dóbr osobistych rzeczywistego ich autora, tj. naukowca który faktycznie przeprowadził i ogłosił te badania.
4. Przejmowanie przez prof. R. Andrzejaka wyników cudzych badań do swojej pracy, wskazane w recenzji naruszenie prawa (dóbr osobistych rzeczywistych autorów wyników tych badań – art. 23 i 24 k.c.) i może być podstawą do oceny rozprawy jako nierzetelnej w tym zakresie.
5. Ujawnione znaczne zbieżności pomiędzy treścią rozprawy prof. R. Andrzejaka i prof. Antonowicz-Juchniewicz (poparte przykładami wskazanymi w opinii) wskazują na przejęcie przez prof. R. Andrzejaka do własnej rozprawy fragmentów tekstu (o charakterze twórczym) z rozprawy J. Antonowicz-Juchniewicz, bez wskazania rzeczywistego ich autorstwa. Działania takie powinny być kwalifikowane w kategorii naruszenia, przez prof. R. Andrzejaka, prawa autorskiego (zarówno prawa majątkowego, jak i osobistego w postaci przywłaszczenia autorstwa).

Zespół opowiada się za przyjęciem w/w opinii, konkludując że przedstawiona praca nie spełnia standardów wymaganych od rozprawy habilitacyjnej, a jednocześnie zawiera niedopuszczalne zapożyczenia z innych prac, stanowiące naruszenie prawa autorskiego.

Uzyskanie recenzji trzech wysokiej klasy specjalistów rozpatrujących zasadność zarzutów skierowanych przeciw prof. Ryszardowi Andrzejakowi, sporządzenie powyższej recenzji zbiorczej oraz przekazanie wszystkich tych dokumentów Pani Minister kończy pracę Zespołu do spraw Etyki w Nauce w tej materii. Niezależnie jednak od dalszego toku postępowania w tej sprawie Zespół wyraża stanowcze przekonanie, że osoba, która dopuściła się plagiatu lub innego poważnego naruszenia zasad naukowej rzetelności w rozprawie stanowiącej podstawę do uzyskania stopnia lub tytułu naukowego, powinna być – z racji moralnych – tego stopnia lub tytułu pozbawiona. Niezgodne jest też z akademickim standardem etycznym, żeby osoba, której postawiono w sposób zasadny tego rodzaju zarzuty piastowała najwyższe urzędy akademickie.

Co do sposobu takiego wykorzystania wyników dokonanej pracy, by mogły one przynieść możliwie największy pożytek społeczny, Zespół wyraża pogląd, że ich adresatami powinni być reprezentanci następujących instytucji:

1. Przewodniczący Centralnej Komisji ds. Stopnia i Tytułu Naukowego;
2. Przewodniczący Sekcji Medycznej Centralnej Komisji;
3. Minister Zdrowia;
4. Dyrektor Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wyższego Ministerstwa Zdrowia;
5. Przewodniczący Komisji Krajowej Federacji Solidarność '80 – jako nadawca pisma do MNiSW, które zapoczątkowało proces zakończony przedstawionym wyżej wynikiem.

Łączę wyrazy wysokiego szacunku

Przewodniczący Zespołu

Prof. Włod Marciszewski

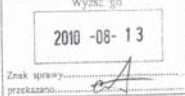
W. Marciszewski

AKADEMIA MEDYCZNA
im. PIASTÓW ŚLĄSKICH
50-367 Wrocław, ul. Pasteura 1
Tel. (71) 784 10 01, faks (71) 784 01 09, e-mail: rektor@am.wroc.pl

R-BO/R/ 445/W/01 Departament Nauki i Szkolnictwa Wysz: go

Wrocław 12.08.2010

Szanowna Pani
Minister Zdrowia
Ewa Kopacz

W związku z otrzymaną w dniu wczorajszym (11.08.2010) od dziennikarza TVP kserokopią stanowiska Zespołu do spraw Etyki w Nauce przy Ministrze Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 20 lipca 2010 r. zatwierdzonej przez Panią Minister Barbarę Kudrycką uprzejmie proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień w stosunku do ustaleń Zespołu.

Oświadczam, że biorąc pod uwagę sposób organizacji prowadzenia prac badawczych opisanych w mojej pracy habilitacyjnej oraz przedstawione poniżej metody analizy uzyskanych wyników popełnienie plagiatu lub nieuprawnione zapożyczenie wyników badań jest całkowicie nieprawdopodobne. Wyjaśniam, że badania eksperymentalne opisane w mojej pracy habilitacyjnej były prowadzone w ramach szeroko zakrojonego programu rządowego koordynowanego przez Instytut Medycyny Pracy, którego celem była prospektywna długoterminowa ocena narażenia pracowników przemysłu azbestowego na czynniki szkodliwe dla zdrowia. Prezentowane w mojej pracy habilitacyjnej wyniki zostały wybrane dla celów ustalenia związku między zawodową ekspozycją, a jakością i intensywnością odpowiedzi biochemicznej komórki, których przedstawicielem był badany erytrocyt. Bardzo istotną część pracy dotyczącą 423 pracowników zakładów wyrobów azbestowych w Lubawce narażonych bezpośrednio na azbest prowadzona była w ramach centralnego programu badawczo-rozwojowego, którego koordynatorem krajowym był Instytut Medycyny Pracy w Łodzi. Ta część pracy była też kontrolowana przez przedstawicieli tego Instytutu. Radiogramy płaskiej klatki piersiowej były oceniane przez 3 niezależnych specjalistów w tym z Instytutu Medycyny Pracy. Ponadto przedstawiono wpływ narażenia zawodowego pracowników przemysłu azbestowego na te same parametry. W pracy mogły wystąpić pewne podobieństwa związane z ich szeroko zakrojonym charakterem, obejmującym badania bardzo dużych grup osób narażonych na czynniki szkodliwe oraz osób kontrolnych bez narażenia przez wieloosobowy zespół badawczy i w konsekwencji prezentowanie wielowątkowych wyników w licznych publikacjach naukowych.

Uważam, że w swojej opinii Komisja skupiając się na szczegółach metodycznych straciła z oczu powyższe przesłanie pracy w kontekście jej wartości poznawczej i nowatorstwa.

Odpowiedź: Powyższe ustalenie Komisji jest jednoznacznie błędne. Grupa kontrolna spełniała przyjęte standardy i warunki stawiane tego typu badaniom, które zostały wypracowane przez Zespół Katedry i Kliniki Chorób Wewnętrznych i Zawodowych pod osobistym nadzorem ówczesnego kierownika śp. prof. Romana Smolika także przy udziale prof. dr hab. Witolda Zatońskiego, który przeniósł się w owym czasie do Instytutu Onkologii w Warszawie. Poprawność tych metod została potwierdzona przez recenzentów licznych publikacji naukowych opisujących wyniki badań Kliniki. Całkowicie niezrozumiała jest sugestia stosowania „zastrzonych” kryteriów analizy prób pochodzących od osób badanych. Czyżby Recenzent bezpodstawnie sugerował moją rzekomą znowę z czterema laborantkami wykonującymi te badania?

Ad 4/ Tekst Komisji: *Ryszard Andrzejak przepisał znaczną większość danych liczbowych z pracy habilitacyjnej Witolda Zatońskiego, po drugie przepisując wartości liczbową 2,3-DPG „popenił błąd” obdarzając ją mianem innym niż to, które figuruje w pracy WZ.*

Odpowiedź: Całkowicie odrzucam powyższy zarzut, który dyskwalifikuje moją pracę pod względem oryginalności wyników. Oświadczam stanowczo, że wyniki badań były oryginalne, uzyskane samodzielnie. Jedyną powtórką dotyczącą grupy kontrolnej. Przyczyny przyjęcia takiej formuły opracowania wyników zostały omówione powyżej.

Ad 5/ Tekst Komisji:

Niewłaściwie dobrana grupa kontrolna uniemożliwia wyciągnięcie poprawnych wniosków.

Odpowiedź: Z powodów opisanych powyżej (punkt 3) nie można przyjąć tej opinii. A zatem wyciągnięte w rozprawie habilitacyjnej wnioski są poprawne co zostało potwierdzone przez recenzentów rozprawy habilitacyjnej i innych licznych publikacji o tej tematyce realizowanych przez Klinikę Chorób i Wewnętrznych i Zawodowych.

Ad 6/ Tekst Komisji: *Nie znalazłem żadnej publikacji R. Andrzejaka, w której można by odnaleźć dane zawarte w rozprawie, jest on współautorem kilku zjazdowych komunikatów.*

Odpowiedź: Prawdziwym jest ustalenie szóste, gdyż moich danych z prowadzonych badań dla potrzeb rozprawy habilitacyjnej, nie drukowałem prezentowałem wcześniej jako publikacje pełnotekstowe, a częściowo przedstawiałem je jedynie w doniesieniach zjazdowych (zawsze za zgodą kierownika Kliniki). Takie były ówczesne wytyczne prof. Romana Smolika, Kierownika Kliniki, który ściśle kontrolował moje badania jako Patron rozprawy, a także dokładnie zapoznał się z moją pracą i naniósł do niej dość liczne uwagi i poprawki (takie były zwyczaje w 1989 roku w mojej Klinice i całej Akademii Medycznej we Wrocławiu/Uczelni wrocławskiej). Zarzut ten jest dla mnie całkowicie niezrozumiały, gdyż dobra i etyczna praktyka naukowa nie pozwala na ponowne opublikowanie w rozprawie habilitacyjnej wyników badań uprzednio opublikowanych w recenzowanych czasopiśmie. Sugerowane przez recenzenta postępowanie byłoby autoplgiatem. Jako habilitant ściśle przestrzegałem tych oczywistych reguł i dziwi mnie takie podejście tajnego recenzenta.

Ad 7/ Tekst Komisji:

Omawiana praca habilitacyjna nie wnosi żadnych nowych faktów do wiedzy z zakresu toksykologii Klinicznej. Jest ona kompilacją danych faktów, a te które przedstawia R. Andrzejak jako swoje osiągnięcia są zbiorem danych liczbowych, których wiarygodność jest

Ponadto poniżej ustosunkowuję się szczegółowo do zarzutów wysuwanych przez Komisję w punktach.

Ad 1/ Tekst Komisji: *Już przed wszczęciem przewodu habilitacyjnego Ryszard Andrzejak, jeden z członków Komisji zwrócił uwagę, że część rozprawy stanowi umyślne zapożyczenie (plagiat) z dwóch utworów: tj. rozprawy habilitacyjnej Witolda Zatońskiego z r. 1979 oraz rozprawy doktorskiej Jolanty Antonowicz-Juchniewicz z r. 1986.*

Odpowiedź: Stwierdzam, że częściowo błędne jest pierwsze ustalenie Komisji. Maszynopis pracy habilitacyjnej i stosowne dokumenty złożyłem w Dziekanacie WL w grudniu 1989 roku, jednak przewodu nie wszczęło z uwagi na zbyt szczupły dorobek publikacyjny. Następnie do pracy nie wprowadzono już istotnych zmian. Po wzbogaceniu dorobku ponownie złożyłem tę samą pracę (przepisaną w międzyczasie na komputerze w Politechnice Wrocławskiej) w 1991 roku, jednak Komisję i Recenzentów Rada Wydziału wyznaczyła dopiero w czerwcu 1992 roku. Opóźnienie spowodowane było sprawdzaniem przez powołaną Komisję i samą Radę Wydziału, czy moja praca nie jest powtórzeniem pracy habilitacyjnej prof. dr hab. Witolda Zatońskiego, co podejrzewał jeden z członków ówczesnej Komisji śp. prof. dr hab. Bogumił Halawa. Ostatecznie skończyło się to wnioskiem Komisji o powołanie prof. Witolda Zatońskiego jako czwartego recenzenta, pomimo wspólnego dorobku naukowego. Nigdy na licznych Komisjach z moim udziałem nie była omawiana sprawa zapożyczeń z rozprawy doktorskiej Jolanty Antonowicz, a jedynie tzw. zapożyczenia z rozprawy habilitacyjnej Witolda Zatońskiego. Dotyczyły one jak pamiętam przede wszystkim grupy kontrolnej i stosowania tej samej metodyki badań enzymów krwi czerwonej, ale przecież do innych celów badawczych. Praca habilitacyjna została wydrukowana przez oficynę wydawniczą AM na początku 1993 roku, a kolokwium habilitacyjne odbyło się w czerwcu 1993 roku, zaś zatwierdzenie habilitacji przez CK nastąpiło w grudniu 1993 roku.

Ad 2/ Tekst Komisji: *Nie ma żadnych wątpliwości, że Ryszard Andrzejak przepisał dane liczbowe z pracy habilitacyjnej Witolda Zatońskiego z Tabeli 1 umieszczając je w Tabeli 1 swojej pracy habilitacyjnej, uzupełniając je o dane liczbowe – nota bene te dwa ostatnie parametry opisując błędnym mianem.*

Odpowiedź: Błędny jest ustalenie Komisji, że dane w grupie kontrolnej z rozprawy habilitacyjnej Witolda Zatońskiego i mojej są prostym przepisaniem. Grupa kontrolna corocznie była aktualizowana przez badania 10 nowych krwiodawców celem sprawdzenia wiarygodności wyników przekazywanych na cele usługowe (głównie pacjentów Kliniki Hematologii AM i Kliniki Pediatrycznych). Sprawdzał to osobiście zainteresowany tym śp. prof. B. Halawa w ramach prac Komisji habilitacyjnej Rady Wydziału w ówczesnym Laboratorium Metabolizmu Komórki. Ta sama grupa kontrolna obowiązywała do końca tych badań w Klinice tj. do 1999 roku. Na błędne miano uzupełniających ostatnich dwóch parametrów spośród dodatkowych kilkunastu innych parametrów nie zwróciłem szczególnej uwagi podobnie jak czterech Recenzentów i pięty tzw. Superrecenzent z CK. Jednak uważam, że ten błąd nie ma wpływu na wyniki i wnioski z całej pracy.

Ad 3/ Tekst Komisji: *Wynika stąd, że albo grupa kontrolna nie spełniała warunków stawianych tego typu badaniom lub co jest bardziej prawdopodobne z niewiadomych przyczyn do analizy prób pochodzących od osób badanych stosowano „zastrzone” kryteria postępowania analitycznego.*

bardzo znikomą; nie dostrzegłem w publikacji wyników oznaczeń dysmutazy chociaż metoda oznaczania tego enzymu została wymieniona w rozdziale metody badań.

Odpowiedź: Nie mogę zgodzić się z tą opinią Komisji. Moja praca wnosi wiele nowych i oryginalnych faktów. Przede wszystkim w ocenie mojej i recenzentów rozprawy habilitacyjnej odkrywczym jest wykazanie, że zmiany w stężeniu 2,3 DPG wyprzedzają zmiany kliniczne wyrażające się ujawnieniem zmian płucnych (azbestoza) w rtg. Uważam, że wniosek „praca habilitacyjna jest kompilacją znanych faktów, a te które R. Andrzejak przedstawia jako swoje osiągnięcia są zbiorem danych liczbowych, których wiarygodność jest bardzo znikomą” nie jest uprawniony gdyż nie opiera się na przekonującym uzasadnieniu. Zwraca uwagę jego tendencyjność i wykorzystanie w celu udowodnienia z góry założonej tezy. Jest to też zdezauwowanie opinii poprzednio wybranych recenzentów tj. prof. Stanisława Karpiaka biochemika z Akademii Rolniczej we Wrocławiu, prof. Jana Sroczyńskiego kierownika Kliniki Chorób Wewnętrznych i Zawodowych Śląskiej AM i byłego rektora tej Uczelni, prof. Krzysztofa Gabryśa Hematologa z wrocławskiej AM i prof. Witolda Zatońskiego z Instytutu Onkologii w Warszawie oraz tzw. superrecenzenta z CK nieznanego mi z imienia i nazwiska. To właśnie oni zarekomendowali moją pracę do indywidualnej nagrody Ministra Zdrowia w 1994 roku. Stosowanie aktualnych kryteriów do oceny pracy tworzonej w latach osiemdziesiąt ubiegłego wieku jest niezrozumiałe i krzywdzące w kontekście ogromnego postępu nauki, który dokonał się w okresie ostatniego ćwierćwiecza, które minęło od czasu realizacji projektu badawczego opisanego w mojej rozprawie habilitacyjnej. Brak przedstawiania wyników wykonanych oznaczeń dysmutazy nadmienionej jest przeoczeniem jednak nie mieściły się one w celach pracy.

Ad 8/ Tekst Komisji: *Część wyników (...) jest wzięte z rozprawy doktorskiej dr Antonowicz (...) badanie II zostało jakoby wykonane w 3 lata później po badaniu I. W rzeczywistości są to wyniki wzięte w całości z Tab. 6 dr Antonowicz. Tu ma miejsce więc przekłamanie, zapożyczenia.*

Stanowczo nie zgadzam się z tym wnioskiem. Badania naukowe dla mojej pracy habilitacyjnej były prowadzone w latach 1980-1987 i objęły ponad 1000 osób. Badania prowadzone przez J. Antonowicz dotyczyły tylko kilkudziesięciu osób wytypowanych z tej samej grupy podczas sesji wyjazdowych do Kombinat Górnictwa-Hutnictwa Miedzi w Lubinie. Wykonano je odrębnie wg. przyjętych przez nią kryteriów dla potrzeb doktoratu tylko u osób hospitalizowanych w Klinice. Prowadzone przeze mnie badania w zakresie przemysłu miedziowego dotyczyły jedynie osób badanych podczas tzw. sesji wyjazdowych na terenie kopalni miedzi lub hut miedzi (zawsze w nich uczestniczyło 5-6 lekarzy, 2 pielęgniarki i 1 laborantka), których mogę przywołać na świadków powyższego. Inne były księgi dla badań laboratoryjnych tzw. klinicznych, a inne z tzw. badań wyjazdowych. Wyniki z badania II są rzeczywiście zbliżone lub przypadkowo identyczne z badaniami J. Antonowicz (nie można wykluczyć badania tych samych osób). Jednak niemożliwe było ich przepisanie z Jej pracy, gdyż były one w innym zbiorze danych liczbowych opracowywanych dla mnie przez Centralny ośrodek Badawczo Projektowy Poltegor we Wrocławiu.

W zakresie ustaleń eksperta w zakresie prawa autorskiego poniżej zamieszczam mój wstępny komentarz. Szczegółowe wyjaśnienia przedstawiam po konsultacji z ekspertem prawa

autorskiego, który niestety obecnie przebywa na urlopie. Niezwłocznie prześlę te opracowanie na ręce Pani Minister.

Podobieństwo z tekstem J. Antonowicz wynika z korzystania ze wspólnej bazy danych naukowych i literaturowych w za kresie tematyki prowadzonych badań i wspólnej bazy piśmiennictwa (tzw. fiszki, które wspólnie zbieraliśmy i otrzymywaliśmy także uzupełnienia od prof. Smolika (kserokopie pism naukowych od prof. Lehnerta) i innych pracowników Kliniki, a następnie tłumaczyliśmy w części anglojęzycznej. W latach 1980–1987, a zwłaszcza w okresie stanu wojennego, były duże problemy finansowe, a także znacznie utrudnione wyjazdy naukowe za granicę. Stąd powszechną praktyką było korzystanie ze wspólnych źródeł literaturowych. W tej sytuacji dosyć często zdarzały się pewne powtórzenia. Na bazie wspólnie prowadzonych badań powstało łącznie kilkadziesiąt tzw. raportów dla przemysłu oraz publikacji, dziewięć doktoratów i 2 habilitacje.

Nie prawdą jest, że przypisałem sobie cudze badania dodatkowe. Badania moje były odrębne, miały inne cele badawcze, a o ich prawdziwości mogłyby zaświadczyć wyjaśnienia świadków, których niestety nie wysłuchano nie przyznając mi tym samym należnego prawa do obrony.

Najistotniejszym faktem świadczącym na moją korzyść i podważającym tezę o naruszeniu przez mnie prawa autorskiego jest załączone oświadczenie dr hab. Jolanty Antonowicz-Juchniewicz z 26.XI.2008 r. w którym stwierdza ona, że „Tematyka badań przedstawionych w mojej dysertacji doktorskiej i rozprawie habilitacyjnej R. Andrzejaka była częściowo podobna, więc i ta część piśmiennictwa na które powoływałem się w swoich pracach była również zbliżona, a miejscami nawet taka sama do czego nie roszczę żadnych pretensji”.

Pozwólę sobie zauważyć, że ekspert w większości tekstu w obszarze analizy faktów przyjął formę „przypuszczenia” poprzez zastosowanie określenia „wydaje się”. Natomiast zaskakujące jest przyjęcie w obszarze wniosków stawianych na podstawie w/w przypuszczeń, jednoznacznie brzmiących zarzutów nierzetelności i naruszenia praw autorskich, które są wypowiadane już w sposób kategoryczny. W moim przekonaniu nie jest to prawidłowa metoda rzetelnego formułowania opinii, zwłaszcza w tak poważnej sprawie.

Szanowna Pani Minister!

Upieram się na zapoznanie się z dokumentacją sprawy, z której wynika, że opinia Zespołu ds. Etyki nie jest zgodna z dotychczasowymi opiniami wyrażanymi przez recenzentów rozprawy habilitacyjnej oraz powołanego przez Panią Minister Zdrowia rzeczownika dyscyplinarnego. Tym samym komplikuje ona znacznie dojście do prawdy i sprawiedliwe rozstrzygnięcie sprawy. Nadmieniam, że nadzieję na takie rozstrzygnięcie budzi prowadzone obecnie przez Radę Wydziału Lekarskiego AM we Wrocławiu wznowione postępowanie w moim przewodzie habilitacyjnym. Bardzo liczę na to, że w toku wznowionego postępowania administracyjnego po raz pierwszy będę miał możliwość przedstawienia swoich argumentów, a tym samym przeprowadzenia obrony. Ponadto w postępowaniu tym zostanie uwzględniona opinia uznanych specjalistów z zakresu toksykologii klinicznej.

Uważam, że oparcie się na opinii nieznanych nam tajnych recenzentów powołanych przez Zespół ds. Etyki i wyciąganie tak daleko idących wniosków, co do wartości mojej pracy, a także w konsekwencji dezawuowanie całego mojego życiowego dorobku jako naukowca, lekarza i organizatora nauki jest dla mnie bardzo krzywdzące. Nadmieniam, że kwestionując

mój dorobek życiowy Dr Zbigniew Półtorak jest socjologiem z wykształcenia i od niemal 20 lat nie jest zatrudniony w Akademii Medycznej we Wrocławiu, ani żadnej innej Uczelni.

Dlatego uważam że sformułowany na koniec opinii wniosek, że: „Zespół wyraża stanowcze przekonanie, że osoba, która dopuściła się plagiatu lub innego poważnego naruszenia zasad naukowej rzetelności w rozprawie stanowiącej podstawę do uzyskania stopnia lub tytułu naukowego, powinna być – z racji moralnych- tego stopnia lub tytułu być pozbawiona” jakkolwiek słuszny co do swojej treści nie dotyczy mojej osoby ponieważ w toku prowadzonych postępowań administracyjnych i dyscyplinarnych nie potwierdzono zarzutu o popełnieniu przeze mnie plagiatu lub nierzetelności naukowej. Ponadto ze swojej strony jeszcze raz stwierdzam stanowczo, że moja rozprawa habilitacyjna oraz cały pozostały dorobek naukowy powstały w sposób rzetelny i uczciwy.

Szanowna Pani Minister,

Jak Pani Minister zapewne wiadomo NSZZ Solidarność 80 już wielokrotnie w przeszłości zwracał się do władz Państwowych z wnioskiem o odwołanie mnie z funkcji Rektora wysuwając liczne zarzuty, które dotyczyły m.in. nadużywania uprawnień, łamania praw pracowniczych, łamania statutu Akademii Medycznej, nieprawnych działań restrukturyzacyjnych w obrębie Uczelni, a także nadużyć finansowych o czym powiadał on prokuraturę lub wnosil oskarżenia do sądu (dokumentacja w załączeniu). Wszystkie te sprawy zostały już ostatecznie wyjaśnione poprzez odmowę wszczęcia postępowania lub jego umorzenie.

Wyrażam przekonanie, że również sprawa dotycząca popełnienia przeze mnie rzekomego plagiatu, która wpisuje się w całą strategię wysuwania bezpodstawnych oskarżeń NSZZ Solidarność 80 pod moim adresem zakończy się potwierdzeniem mojej niewinności. Takie sprawiedliwe rozstrzygnięcie jest szczególnie istotne biorąc pod uwagę, że związek NSZZ Solidarność 80 nie może nawet udowodnić przed sądem istnienia swoich uprawnień przysługujących zakładowej organizacji związkowej. O takie ustalenie solidarnie w dniu 27.02.2009 roku wystąpiły do sądu rejonowego władze Uczelni oraz zakładowa organizacja związkowa NSZZ Solidarność (załączeniu kopia pierwszej strony pozwu).

Łącząc wyrazy szacunku

DO WIADOMOŚCI:

- 1/ Premier RP
- 2/ Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego
- 3/ Przewodniczący Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułu Naukowego
- 4/ Przewodniczący Sekcji Medycznej Centralnej Komisji
- 5/ Przewodniczący Zespołu ds. Etyki MNiSzW
- 6/ Dyrektor Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wyższego MZ

Barbara Bruziewicz-Mikłaszewska

Minęło 90 lat

15 sierpnia obchodzimy rocznicę Bitwy Warszawskiej nazywanej: Cudem nad Wisłą. Generał Marian Kukiel (1885–1973) napisał o dwóch przełomowych bitwach, których rocznicę obchodzimy w tym roku, że: „Grunwald – to symbol ocalenia przed najazdem Zachodu i Bitwa Warszawska – symbol ocalenia przed najazdem Wschodu”.

W wojnie 1920 r. brali udział świadcząc pomoc lekarską m.in. późniejsi

profesorowie Akademii Medycznej: prof. Teofil Zalewski (senator II RP) i prof. Maria Wierzbowska-Prok-powicz (...). Urodzeni w 1920 r. to pokolenie Kolumbów. Są to do dziś pracujący zawodowo, piszący wiersze i wspomnienia oraz udzielający się na niwie życia publicznego Profesorowie naszej Uczelni: P.T. Gerwazy Świdorski, Tadeusz Paweła, Stanisław Iwankiewicz i Tomasz Cieszyński.

Ad multos annos

Chór Kameralny Akademii Medycznej we Wrocławiu

Deszczowy i szary maj nie popsuł planów i nastroju panującego w chórze. Nagrody, wyróżnienia i piękne doświadczenia nie były wynikiem pojawienia się czerwcowego słońca. Ciężka praca przyniosła niesamowite efekty, a młodzi chórzysci przeszli prawdziwą szkołę życia.

- 6.05.2010 r. – odbył się koncert w Maciejówce obejmujący repertuar na konkursy w Legnicy i Białymstoku, który miał być zarejestrowany. Z przyczyn technicznych nie udało się nam tego dokonać, lecz koncert pozwolił wyciągnąć wiele wniosków dotyczących wykonania utworów w akustyce kościelnej. Na występ przyszło wielu naszych przyjaciół, którzy trzymali kciuki za chórne przedsięwzięcia.
- 15.05.2010 r. – wczesnym rankiem udaliśmy się do Legnicy na 41. Ogólnopolski Turniej Chórów „Legnica Cantat 2010”, gdzie zdobyliśmy nagrodę GRAND PRIX oraz RUBINOWĄ LUTNIĘ. Jesteśmy z siebie dumni, gdyż została doceniona nasza, naprawdę ciężka, praca.
- 19.05.2010 r. – zaśpiewaliśmy na dyplomie licencjackim chórzysty Jewgena Morguna, który jest studentem Wydziału Edukacji Muzycznej Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu. Wykonaliśmy „Milost mira” Pawła Czesnokowa, a Żenię oceniono na 5! Gratulujemy!
- 21–23.05.2010 r. – w piątek rano wyjechaliśmy do Białegostoku na XXIX Międzynarodowy Festiwal Muzyki Cerkiewnej „Hajnowka 2010”. W sobotnie popołudnie za-

śpiewaliśmy na prezentacji konkursowej, wywalczyliśmy II miejsce w kategorii Chórów Amatorskich Świeckich. To jeszcze nie koniec konkursów w tym roku...

- 23–25.06.2010 r. – wyjechaliśmy do Międzyzdrojów na 45. Międzynarodowy Festiwal Pieśni Chóralnej. Wzięliśmy udział w dwóch kategoriach: Chóry Mieszane i Musica Sacra. Dwie prezentacje zaowocowały nagrodami: Główna Nagroda w Kategorii Musica Sacra i Ikona Świętego Piotra Apostoła, Złoty Dyplom w Kategorii Chóry Mieszane, Grand Prix Nieoficjalnego Jury i Nagroda Burmistrza Miasta. Spędziliśmy dwa piękne i owocne dni nad naszym polskim morzem.
- 26.06.2010 r. – w Jeszkowicach odbyła się impreza na zakończenie

sezonu dwóch chórów – Chóru Kameralnego Akademii Medycznej i Chóru Filharmonii Wrocławskiej. O 13.00 w Kamieńcu Wrocławskim został rozegrany mecz, który wygraliśmy po ostrej walce. Następnie udaliśmy się do domu dyrygentki i przy suto zastawionym stole świętowaliśmy zakończenie bardzo pracowitego roku pracy.

- 27.06.2010 r. – zorganizowaliśmy sesję fotograficzną dla chórzystów oraz dla byłych chórzystów z ich rodzinami. Atmosfera była wspaniała zwłaszcza z biegającymi wszędzie dziećmi i ich roześmianymi twarzami. Zdjęcia powinny wyjść przepiękne i z pewnością zobaczymy na nich „prawdopodobnie najbardziej towarzyski chór we Wrocławiu...”.

41. Ogólnopolski Turniej Chórów „Legnica Cantat 2010”

- 27.06.2010 r. – zaraz po sesji fotograficznej udaliśmy się na próbę przed koncertem na zakończenie X sezonu artystycznego. Koncert odbył się w Kościele Matki Bożej Częstochowskiej we Wrocławiu przy ulicy Kochanowskiego. Pannie wystąpiły wyjątkowo w białych bluzkach, a zaśpiewaliśmy repertuar na Międzynarodowy Konkurs Chórów w Gorizii (Włochy). Na widowni pojawili się nasi znajomi, którzy na zakończenie zaśpiewali z nami „Goodnight Sweetheart”.

Pożegnaliśmy się z kilkoma chórzystami, życząc im wspaniałych wakacji, ponieważ teraz będziemy spotykać się już tylko w składzie konkursowym do Włoch. Sezon Artystyczny 2009/2010 już prawie zamknięty.

Po ponad miesięcznych przygotowaniach do konkursu wyruszyliśmy na wyjazd wakacyjny do Gorizii, Padwy, Wenecji, Salzburga, Wiednia oraz na Międzynarodowy Konkurs Chórów „Seghizzi 2010” w Gorizii. Jeszcze nigdy w historii chóru rozczytywanie utworów i przygotowania do konkursu nie przebiegały w takim tempie. Świadczy to o coraz wyższym poziomie artystycznym całego chóru i poszczególnych jego członków. Młodzi chórzyści z rocznym stażem przeszli prawdziwy wokalny chrzest. Na początku wydawało im się, że repertuar jest tak obszerny, że nigdy nie będą w stanie go opamiętać, ale teraz już żadne dźwięki utworów nie są im obce.

Wyjazd rozpoczął się próbą jeszcze we Wrocławiu 13.07.2010 r. Po całonocnej podróży autobusem trafiliśmy wprost do Gorizii – miasta, które granica dzieli na dwie części. Jedna znajduje się we Włoszech, natomiast druga na Słowenii. Są tam podobno domy, których połowa należy do Włoch, a druga połowa do Słowenii. I właśnie po słoweńskiej stronie znajdował się nasz hotel.

- 15.07.2010 r. – pojechaliśmy na koncert do katedry w Lignano Sabbiadoro, gdzie zostaliśmy przyjęci bardzo ciepło... Wysoka temperatura sprawiła, że śpiewaliśmy w strugach potu, wachlując się teczkami w przerwach między utworami. Publiczności na szczęście słońce nie przeszkadzało, co wywnioskowaliśmy po dużych brawach. Nocna kąpiel w Morzu Adriatyckim skutecznie nas ochłodziła po emocjonującym występie.
- 16.07.2010 r. – odbyły się pierwsze przesłuchania konkursowe w kategorii IIb – pop, jazz i muzyka rozrywkowa. Nasz chór otwierał cały konkurs. Bardzo dobrze bawiliśmy się podczas występu i po nim również, ponieważ po południu wyjechaliśmy do Tomlina – jednego z najpiękniejszych miejsc na Ziemi. Znajdują się tam jaskinie, mnóstwo zieleni, piękne mostki oraz bardzo czysta rzeczka, do której nie omieszkalibyśmy wejść.

DYPŁOM

XXIX

Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Cerkiewnej
"HAJNÓWKA 2010"

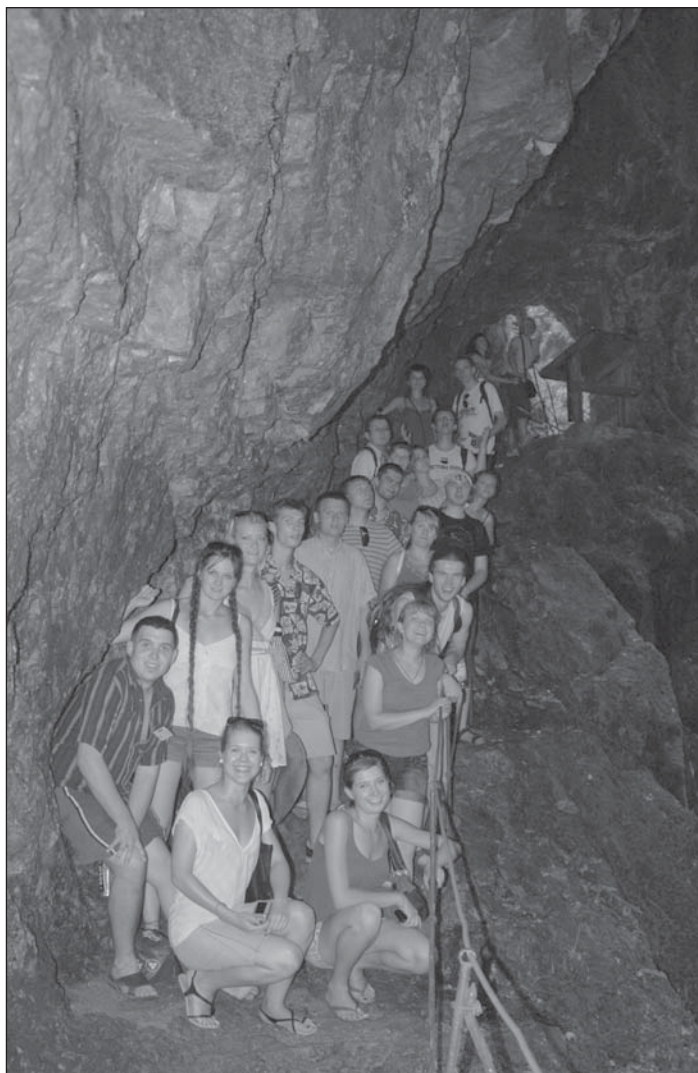
Chórowi Akademii Medycznej
z Wrocławia

pod dyr. Agnieszki Franków - Żelazny

za zajęcie II miejsca
w kategorii chórów amatorskich świeckich

 Jury

 Polowicz
BIAŁYSTOK - HAJNÓWKA

- 17 i 18.07.2010 r. – odbyły się kolejne przesłuchania konkursowe w kategorii Ia – renesans, Id – XX wiek, Ic – romantyzm i III – obowiązkowa. Byliśmy dumni z siebie, że wytrzymaliśmy napięcie i zaśpiewaliśmy najlepiej jak potrafiliśmy. Przez trzy dni przesłuchań słyszeliśmy również bardzo dobre chóry, które jeszcze mocniej zmotywowały nas do pracy. Z niecierpliwością czekaliśmy na werdykt jury, który przyniósł: **Złote Pasma i II miejsce w kategorii III – obowiązkowej za „My song” Ivo Antogniniego, 3 Srebrne Pasma w kategorii Ia – renesans, Ic – romantyzm i Id – XX wiek oraz Brązowe Pasma w kategorii IIb – pop i jazz.** Pełni radości dowiedzieliśmy się, że konkurs w Gorizii jest prestiżowy i zajęcie czołowego miejsca daje możliwości na zakwalifikowanie się do innych międzynarodowych konkursów o wysokim poziomie artystycznym i renomie.
 - 19.07.2010 r. – z poczuciem dobrze wykonanej pracy spędziliśmy w nagrodę cały dzień na plaży i pożegnaliśmy się z Gorizią.
 - 20.07.2010 r. – udaliśmy się do Padwy, aby zwiedzić zabytki tego miasta.
 - 21.07.2010 r. – swoim pięknem przywitała nas Wenecja i jej urocze wysepki dookoła, z których każda charakteryzowała się czymś innym. Plac Św. Marka z zabytkami przy nim również okazał się zjawiskowy i stał się chętnie fotografowanym obiektem.
 - 22.07.2010 r. – przez Alpy dostaliśmy się do Salzburga, który jest pięknym miasteczkiem położonym po obu stronach rzeki. Klasztor kapucynów, do którego prowadzi 250 schodów pozwolił obejrzeć całą panoramę miasta.
 - 23.07.2010 r. – przyjechaliśmy do Wiednia, aby spędzić cały dzień na zwiedzaniu muzeów, ratusza, kościołów i Pałacu Hofburgów. Leżenie na trawniku przed zabytkami było połączeniem przyjemnego z pożytecznym.
 - 24.07.2010 r. – na koniec naszej podróży udaliśmy się do Czech, na Morawski Kres, gdzie zwiedziliśmy dwie jaskinie: Jaskinię Punkva i Jaskinię Kateřinska wraz z jej atrakcjami. Wieczorem byliśmy już w domu.
- Wspaniały wyjazd wakacyjny dobiegł końca. Z mnóstwem wrażeń i wspomnień pożegnaliśmy się na 2 miesiące, ponieważ pierwszy koncert w nowym sezonie artystycznym odbędzie się 17 września.
- Wyjazd okazał się wspaniałym zwieńczeniem 10 lat istnienia chóru. Jubileusz powstania chóru będziemy obchodzić 27 listopada 2010 r. o godz. 17.00 w Auli Leopoldyna, gdzie odbędzie się wielki dwuczęściowy koncert, na który serdecznie Państwa zapraszamy.

40 lat minęło... (1970–2010)

„Ta nasza młodość z kości i krwi
Ta nasza młodość, co z czasu kpi
Co nie ustoi w miejscu zbyt długo
Ona co pierwszą jest potem drugą
Ta nasza młodość ten szczęsny czas
Ta para skrzydeł zwiniętych w nas...”
(Tadeusz Śliwiak)

W 2010 r. nasza Akademia Medica Wratislaviensis świętuje 60-lecie i 65-lecie nauczania medycyny w powojennym Wrocławiu. I jest to również nasz jubileusz.

Jako pokolenie urodzone w większości w 1946 r. uczęszczające do 11-letniej szkoły ogólnokształcącej obejmującej szkołę podstawową (wówczas 7-klasową) i liceum ogólnokształcące zdawaliśmy maturę w 1964 r. W tym też 1964/1965 r. rozpoczynaliśmy studia i przeżywaliśmy pierwszą inaugurację roku akademickiego jako XX rocznik Wydziału Lekarskiego naszej uczelni, w przepięknej Auli Leopoldyńskiej Uniwersytetu Wrocławskiego. Wiele z nas uświadomiło sobie wtedy, że przekracza krąg wtajemniczenia, które łączyło uczniów Eskulapa, a których

patronem jest do dzisiaj św. Łukasz Ewangelista i św. Apolonia.

Wszyscy pamiętamy wykłady prof. Tadeusza Marciniaka i Jego ojcowskie przestrogi i napomnienia. Między innymi to: że *faetor ex ore* da się wytrzymać, ale *faetor ex more* niekoniecznie!

W Auli Leopoldyńskiej także przed 40 laty w 1970 r. uzyskaliśmy absolutorium i było to dla nas najważniej-

sze wydarzenie w życiu. 19 czerwca 2010 r. spotkaliśmy się znowu, ci sami co przed laty, ale przecież inni, 40 lat minęło jak jeden dzień!

Głównym organizatorem czwartego już zjazdu koleżeńskiego był kolega Henryk Lisiak przy niezawodnej pomocy pani Patrycji Malec z sekretariatu Dolnośląskiej Izby Lekarskiej.

W zjeździe wzięło udział 110 kolegów, którzy zjechali z różnych stron

kraju i świata: m.in. z: Niemiec, Francji, Szwecji, Szwajcarii, Izraela, RPA i USA. Nie spotka się więcej z nami 41 osób, które odeszły z naszego grona na zawsze. Wśród nich nasi koledzy pracujący jako pracownicy naukowcy wrocławskiej AM: śp. dr Krystian Blok (zm. w 2006 r.) i śp. dr Andrzej Szmid (zm. w 2009 r.). W ich i naszych zmarłych profesorów oraz naszej intencji modliliśmy się w Kościele Uniwersyteckim pw. Najświętszego Imienia Jezus (1689–1700).

Msza święta była celebrowana przez naszego kolegę z roku pediatrię ks. Juliana Ćmikiewicza, który przyjechał ze Szwajcarii. Przy rejestracji każdy z nas dostał fotoksiążkę – CD Room: Akademia Medyczna 1970–2010, którą opracował Henio Lisiak.

Po śniadaniu studenckim w kuliarach Auli Henryk Lisiak i Barbara Bruziewicz-Mikłaszewska uroczystie otworzyli zjazd. Wykład na temat polszczyzny w medycynie wygłosił prof. dr hab. Jan Miodek,

poszerzając go o elementy piłkarskie (w tym czasie odbywały się Mistrzostwa Świata w piłce nożnej w Republice Południowej Afryki).

W Auli Leopoldyńskiej był wśród nas prof. dr hab. Bogumił Płonka obchodzący niedawno jubileusz 80-lecia, który zaszczycił zjazd jako jedyny z naszych wykładowców. Kolega Leszek Paradowski ofiarował Julkowi Ćmikiewiczowi i Heniowi Lisiakowi książki profesora Miodka z jego autografem, a B. Bruziewicz-Mikłaszewska zainteresowanym kolegom wydawnictwo AM 2010 z logo 60-lecia „Zarys dziejów uniwersyteckiej stomatologii we Wrocławiu”.

Zjazd zakończył się bankietem w restauracji Hotelu Monopol – tym samym, gdzie 40 lat temu była nasza „absolwentówka”.

Odżyły na nowo najlepsze, bo związane z młodością, chwile, które chciałoby się przeżywać jeszcze raz i ... jeszcze raz...

Do zobaczenia na następnym zjeździe, za pięć lat w 2015 r.!

„Może będzie to zjazd wyjazdowy?” Radujmy się więc, dopóki jesteśmy młodzi!

Wrocław, 19 lipca 2010 r.

Konsorcjum Szpitali Wrocławskich
ul. Koszarowa 5
51-149 Wrocław

Sz.P. Wioletta Niemce
Dyrektor
Dolnośląskiego Oddziału
Wojewódzkiego
Narodowego Funduszu Zdrowia
ul. Joannitów 6
50-525 Wrocław

Po zapoznaniu się z propozycją sfinansowania przez Dolnośląski Oddział Wojewódzki Narodowego Funduszu Zdrowia, wykonanych w roku 2009 r. ponad limit umowy świadczeń zdrowotnych, Konsorcjum Szpitali Wrocławskich nie wyraża zgody na zawarcie umowy na proponowanych warunkach.

Konsorcjum dopuszcza etapowe finansowanie „nadwykoni” za rok 2009 w formie płatności za część świadczeń po cenie obowiązującej w 2009 r.

Zawarta między stronami ugoda nie może wykluczać możliwości dochodzenia całkowitej zapłaty za zrealizowane świadczenia.

Konsorcjum wnosi również o natychmiastowe przedstawienie propozycji dotyczącej sfinansowania świadczeń zrealizowanych w roku 2010, za które do chwili obecnej nie otrzymano zapłaty.

Jednocześnie apeluje o terminowe udzielanie odpowiedzi przez Dolnośląski Oddział Wojewódzki Narodowego Funduszu Zdrowia na pisma kierowane przez Konsorcjum i poszczególne szpitale.

KONSORCJUM
SZPITALI WROCŁAWSKICH
PRZEWODNICZĄCY
Janusz Jędrzak

Do wiadomości:

1. Wojewoda Dolnośląski – Rafał Jurkowlaniec
2. Marszałek Województwa Dolnośląskiego – Marek Lapiński
3. Rektor Akademii Medycznej – prof. dr hab. Ryszard Andrzejak

CENTRUM KSZTAŁCENIA PODYPLOMOWEGO PIELĘGNIAREK I POŁOŻNYCH

CBS-4061/20/PA/14/1348/10

Warszawa, dnia 01.07.2010r.

Pan
prof. dr hab. Andrzej Fal
Kierownik
Katedry Zdrowia Publicznego
Wydziału Nauk o Zdrowiu
Akademii Medycznej
ul. Bartla 5
51-618 Wrocław

Wznowmy Panie Profesorze,

Centrum Kształcenia Podyplomowego Pielęgniarek i Położnych działając na podstawie art.10r ustawy z dnia 5 lipca 1996r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1217 tekst jednolity) uprzejmie informuje, że Pan dr n. med. Dominik Krzyżanowski został powołany przez Ministra Zdrowia na Przewodniczącego Państwowej Komisji Egzaminacyjnej w dziedzinie pielęgniarstwa opieki paliatywnej. Posiedzenie Państwowej Komisji Egzaminacyjnej odbędzie się w dniu **27 lipca 2010 r.** w Warszawie.

W związku z powyższym, Centrum zwraca się z uprzejmą prośbą o umożliwienie uczestnictwa Panu dr n. med. Dominikowi Krzyżanowskiemu w pracach komisji w wymienionym terminie.

Jednocześnie informujemy, że koszty delegacji, Centrum pokryje ze środków własnych.

Z poważaniem

KIEROWNIK BIURA
Państwowego Egzamina Specjalistycznego
Halina Zmuda-Trzebiatowska
Halina Zmuda-Trzebiatowska

ul. A. Pawińskiego 5A
02-106 Warszawa

tel.: +48 22 592 34 50
fax: +48 22 658 47 33

e-mail: sekretariat@ckppip.edu.pl
www.ckppip.edu.pl

KRAJOWA SEKCJA NAUKI NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"

ul. Waryńskiego 12, pok. A 221
00-631 WARSZAWA
tel./fax (0-22) 825-73-63, tel. (0-22) 234-98-78
e-mail: ksn@interia.pl
http://www.solidarnosc.org.pl/~ksn

L.p. 49/W/10

Warszawa, dn. 30 czerwca 2010 r.

J.M.Rektor
Prof. dr hab. Ryszard Andrzejak
Akademia Medyczna
Wrocław

Szanowny Panie Rektorze

Uprzejmie informuję, że pracownik Akademii Medycznej we Wrocławiu – p. Iwona Jędrzychowska została wybrana do władz Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” na kadencję w latach 2010 – 2014. Składamy Panu Rektorowi z tego powodu serdeczne gratulacje. Równocześnie zwracamy się z prośbą o udzielenie p. Iwonie Jędrzychowskiej wszelkiej możliwej pomocy przy realizacji ciężących na niej z tego powodu obowiązków.

Nadmieniam, że działalność KSN NSZZ „Solidarność” ma na celu poprawę sytuacji w szkolnictwie wyższym i nauce i jest prowadzona dla dobra wszystkich uczelni w Polsce.

Z wyrazami szacunku

Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki
NSZZ „Solidarność”

Edward Małec
Edward Małec

Jego Magnificencja
Prof. dr hab. Ryszard Andrzejak
Rektor
Akademii Medycznej im. Piastów Śląskich
we Wrocławiu

Wielce Szanowny Panie Rektorze,

W uznaniu dla Pańskiej osoby pragnę zapewnić, że będę niezmiernie wdzięczny, jeżeli zgodzi się Pan dołączyć do szacownego grona ekspertów, którzy przyjęli już nasze zaproszenie na:

Międzynarodową Konferencję „Zdrowie Publiczne wyzwaniem XXI wieku”

która odbędzie się w dniach 20 – 22 października 2010 roku w Lublinie, w Centrum Targowo – Wystawienniczym MTL S. A. w Parku Ludowym przy Ul. Dworcowej 11.

Uprzejmie informuję, iż organizatorem Konferencji jest Instytut Naukowy Expandit, będący również współorganizatorem i partnerem Międzynarodowych Targów Medycznych LUBMED 2010, podczas których odbywać się będzie Konferencja. Patronat nad Konferencją sprawuje Uniwersytet Medyczny w Lublinie.

Tematyka Konferencji zostanie zaprezentowana w ciągu trzech dni podczas sesji wykładowych ukierunkowanych prognostyczną analizą na zagadnienia innowacyjności w dziedzinie ochrony zdrowia. Ponadto w pierwszym dniu Konferencji odbędzie się pierwsze w Polsce Policy Forum, na które zaproszono decydentów oraz przedstawicieli świata nauki, polityki i biznesu. Przedmiotowej dyskusji towarzyszyć będzie zaplanowana na dzień trzeci Konferencji Otwarta Debata Menadżerów ochrony zdrowia, Dyrektorów szpitali z całej Polski oraz Marszałków Województw.

Mając na względzie przede wszystkim naukowy charakter Konferencji, szczerze zachęcam do udziału w tym przedsięwzięciu.

Będę zaszczycony, jeżeli Jego Magnificencja zgodzi się przyjąć zaproszenie na Międzynarodową Konferencję Zdrowia Publicznego i swoją obecnością przysporzy chwały i powodzenia zaplanowanej Konferencji.

Jednocześnie zwracam się do JM Rektora z prośbą o rozpropagowanie przesłanej informacji wśród Pracowników Uniwersytetu oraz osób zainteresowanych poruszanymi podczas Konferencji zagadnieniami.

W oczekiwaniu na przychylną odpowiedź,

łączę wyrazy Szacunku i Uznania.

Prof. dr hab. n. med. Piotr Książek
Kierownik
Katedry i Zakładu Zdrowia Publicznego UM
w Lublinie

Lublin, dnia 30 lipca 2010 roku

Obchody 65-lecia nauczania medycyny w powojennym Wrocławiu oraz 60-lecia Akademii Medycznej we Wrocławiu

PATRONAT HONOROWY

JERZY BUZEK – Przewodniczący Parlamentu Europejskiego

Kolegium Rektorów Uczelni Wrocławia, Opola, Częstochowy i Zielonej Góry (KRUWOCZ)

KOMITET HONOROWY

EWA KOPACZ – Minister Zdrowia

BARBARA KUDRYCKA – Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego

MICHAŁ KLEIBER – Prezes PAN

KAZIMIERZ STĘPIEŃ – Przewodniczący Rady Nauki

RAFAŁ DUTKIEWICZ – Prezydent Miasta Wrocławia

RAFAŁ JURKOWLANIEC – Wojewoda Dolnośląski

MAREK ŁAPIŃSKI – Marszałek Województwa Dolnośląskiego

Kalendarium obchodów 65-lecia nauczania medycyny w powojennym Wrocławiu oraz 60-lecia Akademii Medycznej we Wrocławiu

17.09.2010 r.	uroczystość przed budynkiem Katedry i Kliniki Chirurgii przy ul. M. Curie-Skłodowskiej 66
17.09–12.10.2010 r.	wystawa fotograficzna: „65 lat nauczania medycyny w powojennym Wrocławiu i 60. rocznica Akademii Medycznej we Wrocławiu”, godz. 16 ⁰⁰ (Rynek wrocławski)
21.09.2010 r.	XIII Dolnośląski Festiwal Nauki – wykłady okolicznościowe na temat historii medycyny wrocławskiej
4.10.2010 r.	inauguracja roku akademickiego 2010/2011 w Auli Leopoldyna Uniwersytetu Wrocławskiego „Mistrz i uczeń – wiedza jako treść życia lekarza i obowiązek jej przekazywania” – wykład inauguracyjny prof. dr. hab. Wojciecha Witkiewicza
15.10.2010 r.	nadanie imienia prof. Ludwika Hirszfelda Sali Wykładowej Katedry i Zakładu Mikrobiologii
20.10–22.10.2010 r.	Konferencja Kanclerzy i Kwestorów Uczelni Medycznych
16.11.2010 r.	Święto Nauki Wrocławskiej „60 lat Akademii Medycznej we Wrocławiu” – wykład prof. dr. hab. Andrzeja Küblera nadanie tytułu doktora <i>honoris causa</i> prof. Claesowi Frostellowi z Instytutu Karolinska w Sztokholmie
19.11.2010 r.	„50 lat współpracy Akademii Medycznej i KGHM Polska Miedź S.A.” – konferencja naukowa w Lubinie
2.12.2010 r.	65. rocznica pierwszego wykładu z anatomii opisowej prof. dr. hab. S. Różyckiego „Zmiany w nauczaniu anatomii opisowej w ciągu minionych 65 lat” – wykład prof. dr. hab. Alicji Kędzi

60-lecie Akademii Medycznej we Wrocławiu

www.60-lecie.am.wroc.pl

Miesięcznik informacyjny AM redaguje Kolegium:

Adam Barg, Beata Bejda, Ryszard Chorostkowski, Zbigniew Domosławski, Arkadiusz Förster (Redaktor Naczelny), Anna Gemza, Monika Kolęda, Małgorzata Kuniewska-Kaucz, Adam Zadrzyński

Adres redakcji: ul. Chałubińskiego 6a, tel. 071 784 11 33, fax 071 784 00 32, e-mail ru-w@wyd.am.wroc.pl Druk: TOTEM Nakład: 500 egz.